

THIÊN CHÚA, CHÚA CHÚNG TA LÀ CHÚA DUY NHẤT (CHÚA NHẬT XXXI/B)

LỜI CHÚA: Máccô 12,28b-34

Khi ấy, có người trong nhóm Luật sĩ hỏi Đức Chúa GIÊSU rằng: “Trong các giới răn điều nào trọng nhất?” Đức Chúa GIÊSU đáp: “Giới răn trọng nhất chính là: Hỡi Israel, hãy nghe đây: THIÊN CHÚA, Chúa chúng ta là Chúa duy nhất, và người hãy yêu mến THIÊN CHÚA người hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức người. Còn đây là giới răn thứ hai: người hãy yêu mến tha nhân như chính mình người. Không có giới răn nào trọng hơn hai giới răn đó”. Luật sĩ thưa Ngài: “Thưa Thầy, đúng lắm! Thầy dạy phải lẽ khi nói THIÊN CHÚA là Chúa duy nhất và ngoài Người chẳng có Chúa nào khác nữa: Mến Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức mình và yêu tha nhân như chính mình, thì hơn mọi lễ vật toàn thiêu và mọi lễ vật hy sinh”. Thấy người ấy tỏ ý kiến khôn ngoan, Đức Chúa GIÊSU bảo: “Ông không còn xa Nước THIÊN CHÚA bao nhiêu”.

SUY NIỆM

“THIÊN CHÚA, Chúa chúng ta là Chúa duy nhất” là chân lý ngàn đời, muôn năm và muôn thuở. Con người cần phải luôn luôn ghi nhớ như thế. Ghi khắc Chân Lý này trong tâm trí sẽ giúp con người sống thanh thân, an bình, tin yêu và phó thác.

Đó cũng là tâm tình trải dài suốt trong 150 Thánh Vịnh. Con người chúc tụng ngợi khen THIÊN CHÚA vì Người là CHA Toàn Năng, là Đấng trung tín, nhân hậu và giàu lòng xót thương. Con người khẩn cầu THIÊN CHÚA khi gặp tai ương khốn khổ và chắc chắn được lắng nghe. Con người khiêm tốn xưng thú mọi tội lỗi và chắc chắn được tha thứ. Nhưng nhất là, con người tri ân cảm tạ vì bao ơn lành THIÊN CHÚA ban cho cách nhưng không và thật dồi dào. Không gì êm ái dịu ngọt hơn chân lý **“THIÊN CHÚA, Chúa chúng ta là Chúa duy nhất”**. Thánh Vịnh 150 hát lên rằng:

“Halêluia! Ca tụng Chúa đi, trong đền thánh Chúa, ca tụng Người chốn cao thăm uy linh. Ca tụng Chúa vì công trình hùng vĩ, ca tụng Người lắm liệt uy phong. Ca tụng Chúa đi, rạp theo tiếng tù và, ca tụng Người, họa tiếng cầm tiếng sắt. Ca tụng Chúa đi, bằng vũ điệu trống đưa, ca tụng Người, theo cung đàn nhịp sáo. Ca tụng Chúa đi, với chũm choẹ vang rền, ca tụng Người cùng thanh la inh ỏi. Hỡi toàn thể chúng sinh, ca tụng Chúa đi nào! Halêluia!”

Từ Chân Lý **“THIÊN CHÚA, Chúa chúng ta là Chúa duy nhất”** đến Giới Răn: **“Hãy yêu mến THIÊN CHÚA người hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức người”**. Đây là tình yêu con thảo, trong trắng, vô vụ lợi, không mặc cả cũng không so đo tính toán.

Không có tình yêu nào nguyên vẹn tinh tuyền hơn là tình yêu của đứa con biểu lộ cùng CHA là THIÊN CHÚA. Lời cầu nguyện đẹp lòng Chúa nhất hẳn là lời thân thưa: *“Lạy CHA, con yêu mến CHA và con muốn điều CHA muốn. Con chỉ muốn làm những gì đẹp lòng CHA. Con xin chấp nhận mọi điều CHA gửi đến cho con, bởi vì, nếu CHA gửi đến cho con, thì đó là dấu chứng điều ấy có lợi cho con. CHA là CHA của con, và con, con xin phó thác mình con cho Tình Yêu của CHA”*.

“Yêu mến THIÊN CHÚA hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức” là tình yêu hoàn toàn tín thác. Yêu Chúa vì Chúa, nhờ Chúa, bởi Chúa và cho Chúa mà thôi! Đó cũng là tâm tình của chân phúc *Linh Mục Charles de Foucauld* (1858-1906), tiểu đệ Chúa GIÊSU. Lời kinh dâng mình của Cha được nhiều người đọc hàng ngày:

“Lạy CHA, con phó thác mình con cho CHA. Xin hãy làm nơi con mọi sự đẹp ý CHA. CHA làm chi mặc lòng, con cũng cảm ơn CHA. Con sẵn sàng luôn luôn, con nhận lãnh tất cả, miễn ý CHA được làm trọn trong con, trong tất cả loài CHA tạo dựng. Con chẳng ước muốn chi khác nữa, lạy CHA là Chúa Trời con, con phó thác linh hồn con trong tay CHA, con dâng hồn con cho CHA. Lạy CHA, với tất cả tình yêu

của lòng con, vì con mến CHA và vì mến CHA nên con thấy cần phải hiến thân con, phó thác mình con trong tay CHA, không do dự đắn đo, song vô cùng tin cậy, vì CHA là CHA của con. Amen”.

Giới răn thứ hai **“Hãy yêu mến tha nhân như chính mình người”** là giới răn mang tính chất sự phạm. Cứ sự thường, con người luôn luôn coi trọng chính mình. Tự xưng mình là người tốt lành, dễ thương, thánh thiện. Bởi vì, “không lẽ tôi lại nói tôi xấu xa bần tiện? Nói thế thì cho vàng tôi cũng không nói!” Đúng thế! Không ai lại dại dột thú nhận mình xấu xa đê tiện cả! Biết rõ tâm lý con người là thế nên THIÊN CHÚA truyền dạy: **“Hãy yêu mến tha nhân như chính mình người”**. Nếu con xem trọng chính mình thì cũng phải xem trọng tha nhân y như thế! Từ đó đi đến khuôn vàng thước ngọc do chính Đức Chúa GIÊSU truyền dạy: **“Tất cả những gì các con muốn người ta làm cho mình, thì chính các con cũng hãy làm cho người ta”** (Matthêu 7,12). Đây là một nền công bằng dựa trên lý lẽ đương nhiên. Nó giúp con người tuyệt đối tránh làm điều ác gây thiệt hại cho tha nhân. Còn hơn thế nữa, chỉ thực hiện điều lành sinh ích lợi cho người khác.

Tuy nhiên, giới răn tưởng chừng “dễ như uống nước lã” ấy, lại là giới răn khó giữ. Bởi vì, nó đòi hỏi một tình yêu trong trắng quảng đại, vô vụ lợi và không tính toán. Thông thường, người ta chỉ yêu những kẻ hợp ý hợp tình, đồng bạn, đồng nghiệp mà thôi. Nhưng Đức Chúa GIÊSU KITÔ đi xa hơn khi truyền dạy: **“Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi các con. Như vậy các con mới được trở nên con cái của CHA các con, Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Bởi vì, nếu các con yêu thương kẻ yêu thương mình, thì các con nào có công chi? ... Vậy các con hãy nên hoàn thiện, như CHA các con trên Trời là Đấng Hoàn Thiện”** (Matthêu 5,44-46+48).

Sau cùng, nếu con người thực sự yêu mến “THIÊN CHÚA, Chúa chúng ta là Chúa duy nhất” thì cũng sẽ mau mắn loan báo chân lý này cho những ai chưa được hồng phúc biết THIÊN CHÚA và Tình Yêu của Người. Truyền Giáo chính là tác động bày tỏ tình yêu con thảo đối với THIÊN CHÚA là CHA đồng thời phục vụ thiện ích cho anh chị em đồng loại bằng việc loan báo Tin Mừng cứu rỗi của Đức Chúa GIÊSU KITÔ Đấng Cứu Độ con người và thế giới.

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt